

**แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน
(วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร**
**The Guideline for Management of Building Professional Learning
Communities in Wat Kubon (Watthana-Uthit) School, Bangkok**

สิริรินทร์ แซ่จาง¹, สมชัย พุทธา²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง รวมทั้งสิ้น 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามระดับการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) แบบสัมภาษณ์แนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้าง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงาน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รองลงมาคือ ด้านการกำหนดตารางเวลาว่าง เพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามลำดับ
2. แนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ ควรให้ผู้ปกครองได้เข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาจากการเป็นวิทยากร การรวมกลุ่มทำงานร่วมกันจากภาคีเครือข่ายทุกฝ่าย รวมถึง ควรมีช่องทางเชิงรุกผ่านระบบออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนคือ การจัดประชุมผู้ปกครองในแต่ละห้องเรียนและการจัดให้มีช่องทางสื่อสารสองทางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

² อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

คำสำคัญ : แนวทางการจัดการ, ชุมชนแห่งการเรียนรู้, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study level of professional learning communities in Wat Kubon (Watthana-Uthit) school. 2) to study the guideline for management of professional learning communities in Wat Kubon (Watthana-Uthit) school. The population were the school director, teacher, fundamental education committee and parent committee total 106 person. The Statistics used were percentage, mean and standard deviation. The research instruments were 1) level of a professional learning communities questionnaire. 2) building guideline for management of building professional learning communities interview form data were analyzed by quantitative research population were the school director, teacher, fundamental education committee and parent committee total 106 person. Instrument was level of a professional learning communities questionnaire and building guideline for management of building professional learning communities interview form. The data were analyzed by using computer software package. The statistics used in data analysis were percent, mean and standard deviation.

The results of the research were:

1. The level of professional learning communities in Wat Kubon (Watthana-Uthit) school overall, were at a high level. When considering each aspect, it was found that the average was at the highest level in 2 aspects, The highest one was the development of the teachers for building professional learning. Inferior, distribution of professional leadership. Found that the average was at the highest level in 3 aspects, structure and functional system organization to support professional learning, scheduling free time for professional learning consultations and the lowest one was the seeking the support from professional learning community network.

2. The guideline for management of building professional learning communities were parents should be encouraged to join in thinking, doing, and solving problems from being speakers. The integration of working groups from all parties in the network Including there should be a proactive online channel to receive information about student problems, namely Arranging parent meetings in each classroom and providing two-way communication channels between schools and parent.

Keywords: Guideline for Management, Learning Communities, Professional Learning Communities

บทนำ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) มีความเชื่อพื้นฐานที่ต้องการช่วยเหลือและส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยผ่านกระบวนการพัฒนาวิชาชีพ (Well, & Feun, 2007) การนำชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในสถานศึกษาจึงเป็นเครื่องมือของการเปลี่ยนชีวิตครู เปลี่ยนจากผู้สอนเป็นนักเรียน ทำงานร่วมกับเพื่อนและรวมตัวกัน เป็นชุมชนหรือเครือข่าย ปรึกษาหารือและช่วยเหลือกัน สถานศึกษาจะเปลี่ยนไปเป็นสถานที่ที่ทุกคนอยู่กันอย่างมีความสุข เปลี่ยนแปลงการทำงานของครูและเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษา เป็นการสะท้อนความคิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูที่ได้รับอิทธิพลจากการสนทนาเพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูในสถานศึกษา (ทองพรรณ ปัญญาอุดมกุล, 2563)

จากการศึกษาเอกสารหลักฐานร่องรอยเกี่ยวกับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ), 2564) พบว่า ผลงานของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการประกวดแข่งขันในระดับเครือข่ายโรงเรียน ระดับสำนักงานเขต ระดับสำนักการศึกษา ระดับกรุงเทพมหานคร รวมถึงระดับประเทศยังประสบความสำเร็จค่อนข้างน้อย กล่าวคือ ครูและนักเรียนได้รับรางวัลสูงสุดในระดับเครือข่ายโรงเรียนและระดับสำนักงานเขต ในขณะที่ยังไม่ได้รางวัลระดับสำนักการศึกษา ระดับกรุงเทพมหานครและระดับประเทศเมื่อเทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ ในสำนักงานเขตคลองสามวาและสำนักงานเขตอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร รวมถึงจากศึกษาผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาย้อนหลังตั้งแต่ ปีการศึกษา 2563 จนถึงปัจจุบัน พบว่า ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ครูส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาตนเองในระดับบุคคลแต่ยังขาดการนำผลการอบรมมาขยายผลหรือต่อยอดให้กับครูในสายชั้นเดียวกันหรือในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของครูในแต่ละสายชั้นยังไม่ได้นำมาเสนอให้ผู้อื่นได้เรียนรู้ในวงกว้าง การทำงานของครูในแต่ละสายชั้นหรือในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ค่อนข้างอัดแน่นเนื่องจากมีภารกิจที่จะต้องสนองนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานอื่น ๆ ที่รอความร่วมมือมาตลอดเวลารวมถึงการดำเนินการจัดการศึกษาในช่วงเวลาดังกล่าวการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครองยังมีค่อนข้างน้อย (โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ), 2564) สะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อพัฒนาครูและนักเรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งสิ่งที่สามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานได้ชัดเจนประการหนึ่งคือ การที่ครูและนักเรียนนำความรู้ความสามารถที่ได้รับการพัฒนาจากโรงเรียนไปใช้ในการประกวดแข่งขันรางวัลที่ได้จากการประกวดแข่งขันจะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาได้ในเชิงประจักษ์ ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษาและข้อมูลที่ได้จากการศึกษา

เอกสารหลักฐานร่องรอยเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติงานดังกล่าวข้างต้น จึงสะท้อนให้เห็นปัญหาที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานครได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับการจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากร มีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของตนเองอันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสนองเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนา นักเรียน และส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง รวมทั้งสิ้น 106 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาระดับการจัดการและแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร ตามขอบเขต ดังนี้

- 2.1 ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 2.2 ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ
- 2.3 ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 2.4 ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 2.5 ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ 3) ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5) ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.2 ตัวแปรตาม คือ แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร มีประชากรเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง รวมทั้งสิ้น 106 คน (โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ), 2565)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามแบบสอบถามระดับการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับตรวจสอบสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงาน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาครู เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ 2) ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ 3) ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 9 ข้อ และ 5) ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ รวมคำถามทั้งหมด 39 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี

5 ระดับ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามเกณฑ์วัดของลิเคิร์ต (Likert) โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบกึ่งโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์ ที่ใช้กับการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะการสัมภาษณ์ที่อยู่ระหว่างการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับการสัมภาษณ์แบบไร้โครงสร้าง ซึ่งแนวคำถามของแบบสัมภาษณ์ได้มาจากการวิเคราะห์แบบสอบถามระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์ อุทิศ) กรุงเทพมหานครแล้วนำมาสร้างแนวคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์ อุทิศ) กรุงเทพมหานคร

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1) แบบสอบถามระดับการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.1 ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ 3) ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงาน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 5) ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามและเทคนิคการตั้งข้อคำถามจากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับข้อคำถามและรูปแบบของการตอบข้อคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการใช้ข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านแล้วสร้างข้อคำถามตามกำหนดกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อคำถามตามองค์ประกอบที่กำหนด รวมถึง พิจารณาการใช้ภาษา ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของการวัดในแต่ละองค์ประกอบแล้วนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

1.5 ผู้วิจัยนำข้อคำถามมาจัดฉบับแบบสอบถามแล้วนำไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนบางชัน (ปลื้มวิทยานุสรณ์) จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach' s alpha) พบว่า แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

2. แบบสัมภาษณ์แนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างข้อคำถาม โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\mu = 4.06$)

2.2 ผู้วิจัยพิจารณาข้อคำถามรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยของการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่ำที่สุดคือ ข้อ 4. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ($\mu = 3.75$)

2.3 ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามตามกำหนดกรอบแนวคิดคือ ท่านมีแนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาอย่างไร

2.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อคำถามตามองค์ประกอบที่กำหนด รวมถึงพิจารณาการใช้ภาษา

2.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบจำนวนความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วลงรหัสเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร มีประชากรเป็นนักวิชาการหรือนักการศึกษา จำนวน 5 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือก คือ 1) เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) มีวุฒิการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไปและ/หรือมีวิทยฐานะตั้งแต่ชำนาญการพิเศษขึ้นไป และ 3) เข้าใจบริบทการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อระดับการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คำนวณโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนบรรยายสรุปคำตอบแนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งจะนำข้อมูล

เชิงลึกที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเจนนับจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือใจความเหล่านั้น มาอธิบายและวิเคราะห์แบบของความหมาย (Meaning of Pattern) ปรากฏการณ์ วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ค้นพบ วิเคราะห์ลักษณะโครงสร้าง (Structure Feature) แปลความหมายของปรากฏการณ์ (Interpret) เพื่อนำไปสู่การเรียบเรียงระบบข้อมูลใหม่อีกครั้ง (Organize the Data) และสรุปข้อค้นพบ (Conclusions) เชื่อมโยงแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการปฏิบัติอันจะส่งผลให้การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีทิศทางที่ดีขึ้น

สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) และการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับการจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผลการศึกษาระดับการจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนวัดคูบอน (วัดนันทน์ อูทิศ) กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้แทนคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 มีช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 มีตำแหน่งเป็นครู จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 และมีประสบการณ์ในตำแหน่ง 5-10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลโดยภาพรวมและรายด้าน ซึ่งรายละเอียดดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของการจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวม

การจัดการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	μ	σ	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.27	0.22	มากที่สุด	1
2. ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ	4.24	0.19	มากที่สุด	2
3. ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.17	0.21	มาก	4
4. ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.20	0.22	มาก	3
5. ด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.06	0.29	มาก	5
รวม	4.69	0.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.27$) รองลงมา คือ ด้านการกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ($\mu = 4.24$) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดโครงสร้างและระบบการทำงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\mu = 4.20$) รองลงมา คือ ด้านการกำหนดตารางเวลาว่างเพื่อการปรึกษาหารือการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\mu = 4.17$) และด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($\mu = 4.06$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวทางพัฒนาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านเพื่อหาแนวทางให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจในบริบทของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันทอุทิศ) เป็นอย่างดี เนื่องจากเคยปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารสถานศึกษามาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 4 ปีและเพื่อย้ายไปดำรงตำแหน่งยังสถานศึกษาแห่งใหม่ได้ไม่เกิน 1 ปี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ประเด็นคำถาม ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

“ท่านมีแนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาอย่างไร”

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างให้แก่โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันทอุทิศ) สรุปแนวทางได้ดังต่อไปนี้

แนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สามารถทำได้โดยการให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาจากการเป็นวิทยากร การรวมกลุ่มทำงานร่วมกัน จากภาคีเครือข่าย ทุกฝ่าย รวมถึงควรมีช่องทางเชิงรุกผ่านระบบออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียนคือ การจัดประชุมผู้ปกครองในแต่ละห้องเรียนและการจัดให้มีช่องทางสื่อสารสองทางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันทอุทิศ) กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ว่า การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันทอุทิศ) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนให้ความสำคัญกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาทุนมนุษย์และบริหารจัดการสู่องค์กรสมรรถนะสูง มีพันธกิจหลักในการเสริมสร้างและพัฒนาทุนมนุษย์และบริหารจัดการสู่องค์กรสมรรถนะสูงเพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ที่ว่า “จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาสู่อัตลักษณ์ผู้เรียนแห่งมหานครที่พร้อมด้วยคุณธรรม” ดังที่ระบุในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569) (สำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร, 2563) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงดำเนินการนำนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดคือ สำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานครผ่านฝ่ายการศึกษาสำนักงานเขต คลองสามวา มาสู่การปฏิบัติโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นฐานอย่างมีลักษณะเฉพาะของตนเองเพื่อขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังที่ Wenger, et al. (2004) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะมีลักษณะและความหมายเฉพาะในกลุ่มสมาชิกของชุมชนนั้น ๆ ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับความปรารถนาของปัจเจกบุคคลที่จะแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ รอบตัว สอดคล้องกับ Sergiovanni (2009) ที่ว่า สถาบันการศึกษามีลักษณะความเป็นชุมชน (Community) มากกว่าความ

เป็นองค์กร (Organization) จึงเปลี่ยนจากองค์การแบบทางการ (Formal Organization) ไปสู่ความเป็นชุมชน ใช้อิทธิพล (Influence) ที่เกิดจากการมีค่านิยมและวัตถุประสงค์ร่วมกัน เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทางวิชาชีพ (Professional Relationships) มีความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการหรือวิทยสัมพันธ์ต่อกัน (Collegiality Culture) และยึดหลักต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน เมื่อสถาบันการศึกษามีฐานะเป็นชุมชนแล้ว บรรยากาศที่จะตามมาคือ สมาชิกมีความผูกพันต่อกันด้วยวัตถุประสงค์ร่วม มีส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดสนิทสนมและเกิดการร่วมสร้างบรรยากาศที่ทุกคนแสดงออกถึงความห่วงหาอาทรต่อกันและดูแลสวัสดิภาพร่วมกัน เป็นต้น

ผลการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับ นริศ ภูอาราม (2560) ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ครูสามารถจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กโดยภาพรวมมากที่สุด และสอดคล้องกับ อนุสรณ์ สุวรรณวงศ์ (2558) ที่ศึกษาวิจัยกลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน พบว่า การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และการส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน เช่นเดียวกับ มินตรา ลายสนิทเสรีกุล (2558) ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในภาพรวมและรายด้านทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

กล่าวโดยสรุปแล้ว จากผลการวิจัยที่พบว่า การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานครอุทิศ) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการเชิงนโยบายสู่การปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษา ความสามารถในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้อันเป็นพลังที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาและนักเรียน จึงนับได้ว่า เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่สถานศึกษามีผลลัพธ์ในการจัดการศึกษาเป็นไปตามวิสัยทัศน์ของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครนั่นเอง

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานครอุทิศ) กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ว่า แนวทางการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อนำไป สู่การพัฒนาส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สามารถทำได้โดยการให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาจากการเป็นวิทยากร การทำงานร่วมกันจากทุกฝ่าย

ภาคีเครือข่าย รวมถึงควรมีช่องทางเชิงรุกผ่านระบบออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนคือ การจัดประชุมผู้ปกครอง ในแต่ละห้องเรียน การจัดให้มีช่องทางสื่อสารสองทางระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับ Stoll, et al. (2006) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีวิธีการสำคัญคือ การกระตุ้นให้ เกิดการสนับสนุนจากผู้เพื่ออำนวยความสะดวก (Drawing on and Nurturing Facilitators) หมายถึง การให้ความสนับสนุนแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนในฐานะเพื่อนเชิงวิพากษ์ทางวิชาชีพการให้ข้อมูลย้อนกลับ การช่วยเหลือในการเริ่มต้นพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่นเดียวกับ Wood D. (2007) ที่กล่าวว่า โรงเรียนสามารถสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้โดยการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาการอ่านออก เขียนได้ของผู้เรียนและการกำหนดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าควรมีการเปิดช่องทางเพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมเข้ามากำหนดปัญหาของนักเรียนเพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมหรือ การวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนในรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในโรงเรียนควรรักษาจุดเด่นนี้ไว้ให้เสมอตั้นเสมอไปลายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนให้มีคุณภาพต่อไป

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเร่งดำเนินการพัฒนาระบบ การแสวงหาการสนับสนุนจากเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเปิดโอกาสให้ครู บุคลากร กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่นในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มากขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในรูปแบบออนไลน์

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญของสมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ทองพรรณ ปัญญาอุดมกุล. (2563). “แนวทางการพัฒนาการใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนบ้านนาอ้อมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2”. *ครุสภาวิทยากรย์*. 1(1) 45-55.
- นริศ ภูอาราม. (2560). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2558). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ). (2563). รายงานผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ).
- _____. (2564). รายงานผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ).
- _____. (2564). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาปีการศึกษา 2564. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ).
- _____. (2565). ข้อมูลโรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ) ปีการศึกษา 2565. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนวัดคูบอน (วัฒนานันท์อุทิศ).
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2563). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564-2569). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.
- อนุสรฯ สุวรรณวงศ์. (2558). กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Hord, S. M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. Texas: Southwest Educational Development Laboratory (SEDL).
- Sergiovanni, T. (2009). *Building community in schools*. CA: Jossey Bass.
- Stoll L., et al. (2007). “Professional Learning Communities”. *Journal of Education Change*. 7(1). 221-258.

- Wells, C. and L. Feun. (2007). “ Implementation of Learning Community Principles: A Study of Six High Schools” . **National Association of Secondary School Principals NASSP Bulletin**. 91(2). 141-151.
- Wenger, et al. (2004). Knowledge Management as a Doughnut: Shaping Your Knowledge Strategy Through Communities of Practice. **Ivey Business Journal**. 68(3). 1-8.
- Wood D. (2007). “ Professional Learning Communities: Teachers, Knowledge, and Knowing”. **Theory into Practice**. 46(4), 281-200.